

ת"פ 35934/02/17 - מדינת ישראל נגד זייד חדיגה (עציר) - הובא, הנטש הנטש (עציר) - הובא

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 35934-02-17 מדינת ישראל נ' חדיגה(עציר)
ואח'
בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רועי רייס
המאשימה
נגד
1. זייד חדיגה (עציר) - הובא ע"י ב"כ עו"ד
עלא תילאווי
2. הנטש הנטש (עציר) - הובא ע"י ב"כ עו"ד
אחמד יונס
הנאשמים

גזר דין

הנאשמים שלפניי, נותנים את דינם, בגין מעורבותם בפרשה ביטחונית חריגה בחומרתה שעניינה הפעלת עסק עברייני רחב היקף להכנסת מאות רבות של שוהים בלתי חוקיים לתחומי המדינה, דרך מעבר בטחוני, ללא בידוק ובתמורה למתן שוחד שיטתי, בכסף ובסם, לחיילי המחסום.
כתב האישום המתוקן, פרי הליך גישור ממושך שנערך בין הצדדים, משרטט תמונה קשה ומסוכנת של שיתוף פעולה בין הנאשמים וחיילי המעבר למען בצע כסף ותוך פגיעה קשה בביטחון המדינה ואזרחיה. על יסוד עובדותיו הורשעו הנאשמים בעבירות הבאות:
קשירת קשר לעשות פשע (13 עבירות) - עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **ניהול וארגון שירותי הסעה לישראל שלא כחוק בצוותא (ריבוי עבירות) (12 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 12א' (ג) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 + סעיף 29א' לחוק הכניסה לישראל (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"); **סיוע לכניסה לישראל שלא כחוק (ריבוי עבירות) (63 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל + סעיף 31 לחוק העונשין; **ניסיון לסיוע לכניסה לישראל שלא כחוק (10 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל וסעיפים 31 ו-25 לחוק העונשין; **שיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
עוד הורשע **נאשם 1: במתן שוחד (ריבוי עבירות) (53 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין; **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973; **הספקת סם מסוכן** - עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים; **ניסיון למתן שוחד (10 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 291 + 25 לחוק העונשין; **הסעה שלא כדין (2 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 12 (ג)(א1) לחוק הכניסה לישראל.

עיקרי כתב האישום

כעולה מהרקע הכללי של כתב האישום, פרושים לאורך גדר הביטחון שמפרידה בין תחומי המדינה ליהודה ושומרון, מעברים שונים, בהם מתבצע מעבר מבוקר ובטוח משטחי איו"ש לתוך שטחי המדינה. במעברים אלו משרתים חיילים

לוחמים מחיל המשטרה הצבאית, המשויכים למערך המעברים ומטרתם למנוע ולסכל כניסת מפגעים ואמצעי לחימה.

האירוע נשוא כתב אישום זה מתמקד במעבר תאנים (המכונה גם מעבר 407) הממוקם על כביש 557, בין העיר טול כרם בצד הפלסטיני והעיר טייבה בצד הישראלי, המיועד למעבר כלי רכב בלבד והפתוח 24 שעות ביממה. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה גדוד "תעוז" אשר שייך למשטרה הצבאית אמון על שמירת המעבר.

החל מחודש ספטמבר 2016 קשר הנאשם 1 עם הנאשם 2 ועם שלושה חיילים ובהמשך חייל נוסף מגדוד "תעוז", קשר על מנת לתפעל עסק של שירותי הסעת תושבי אזור והעברתם ללא היתר כניסה או שהייה בישראל, מאזור יהודה ושומרון לישראל, דרך מעבר תאנים בעלות של בין 300 ₪ לבין 400 ₪ שגבו מכל נוסע.

חלוקת התפקידים והרווחים התנהלה בדרך הבאה: הנאשם 1 - ניהל והנהיג את העסק, דאג לנהג מזדמן וכלי רכב שיאספו ויסיעו את הנוסעים מנקודות איסוף בתחומי איו"ש אל תוך ישראל, עמד בקשר עם החיילים במחסום ועדכן אותם אודות סוג, תיאור, פרטים ומועד הגעת כלי הרכב אותו עליהם להעביר ללא כל בידוק ולעיתים אף היה מכווין מבעוד מועד לנתיב המעבר בו היה מוצב החייל הרלוונטי או "לפתוח" ציר נסיעה בטוח עבור ההסעה לאחר המעבר לישראל. בנוסף נטל את הכנסות העסק בניכוי חלקם של הנאשם 2 והחיילים.

הנאשם 2 - שיווק והפיץ את העסק באיו"ש, מסר לפונים את עלות הנסיעה במידת הצורך התמקח איתם על המחיר, תיאם, אירגן וריכז את הנוסעים בקבוצות לפי מועד ויעד ההעברה הרצויים (טייבה או קלנסווה), אסף והסיע בתוך תחומי איו"ש אל נקודת איסוף על ידי הנהג או נאשם 1, גבה מהנוסעים את התשלומים אותם העביר לנאשם 1 בניכוי חלקו שעמד על בין 50 ₪ לבין 100 ₪ לכל נוסע בהתאם לאורך ומשך הנסיעה שביצע בתוך איו"ש לצורך איסוף והסעתם לנקודת האיסוף.

החיילים - עמדו בקשר טלפוני עם הנאשם 1 אשר היה מעדכן אותם כמתואר לעיל, העבירו את כלי הרכב הרלוונטי ללא כל בידוק, במקרה הצורך אף התריעו בפני הנאשם 1 על נוכחות גורמי פיקוד בכיר או משטרה בסביבת המעבר אשר מצריך ביטול או דחיית העברת הנוסעים, קיבלו שוחד מהנאשם 1 של כ- 100 ₪ עד 150 ₪ עבור כל נוסע שהעבירו וזאת בתשלום מרוכז מעת לעת.

במסגרת קשר זה, העבירו הנאשמים והחיילים, החל מסוף ספטמבר 2016 ועד ליום מעצר הנאשמים, במועדים רבים מאוד שאינם ידועים במדויק ובתדירות גבוהה מאוד שאינה ידועה במדויק, הנעה בין מספר פעמים ביום למספר פעמים בשבוע, כלי רכב עמוסים בנוסעים שזהותם וכמותם אינה ידועה במדויק, מאיו"ש לישראל.

מעבר למקרים רבים אלה, במהלך חודש ינואר 2017, במועדים רבים ובתדירות גבוהה, העבירו וניסו להעביר הנאשמים ושלושה מהחיילים, כלי רכב עמוסים בשוהים בלתי חוקיים רבים שכמותם ידועה, מאיו"ש לישראל כפי שמפורט באישומים 2 - 13 לכתב אישום זה.

במהלך תקופה זו הרוויחו הנאשמים, מפעילותם העבריינית, סכומי כסף גדולים, שערכם אינו ידוע במדויק, לצד זאת במספר הזדמנויות ובמועדים שאינם ידועים במדויק הציע הנאשם 1 לחלק מהחיילים, או התבקש על ידם, לספק להם סמים מסוכנים מסוג קנאביס או חשיש ובחלק מהמקרים אכן סיפק להם סם מסוג אלה, בכמות שאינה ידועה במדויק וזאת כחלק מתשלום השוחד ובמטרה לתחזק ולבסס את הקשר החיילים.

בנוסף למתואר לעיל, כבר בתחילת שנת 2015, קשר הנאשם 1 קשר קודם דומה עם אחד החיילים, ובמסגרת קשר זה, העבירו הנאשם 1 והחייל, יתכן בשותפות עם גורמים אחרים שזהותם אינה ידועה, במועדים שונים שאינם ידועים ובתדירות שאינה ידועה במדויק, כלי רכב עמוסים בנוסעים שזהותם וכמותם אינה ידועה במדויק, מאיו"ש לישראל.

עוד מצוין כי לנאשמים ולחיילים לא הייתה כל היכרות עם תושבי האזור אותם העבירו וניסו להעביר ללא כל בידוק, רקעם המשפחתי, השקפתם האידיאולוגית-דתית, רקעם הביטחוני, השתייכותם הארגונית, כוונותיהם המלאות ביחס לכניסה לישראל ואף לא גילו שמץ התעניינות או אכפתיות כלפי כל היבטים אלו ולא פעלו בשום דרך לבררם, כל זאת בעבור בצע כסף הפקירו הנאשם 1 שהינו אזרח ותושב ישראל, החיילים שהינם אזרחי ותושבי ישראל ואף עובדי ציבור האמונים על שמירת ביטחונה, והנאשם 2, באופן בוטה את ביטחון המדינה, אזרחיה ותושביה.

באישום האחרון מיוחס לנאשמים שיבוש מהלכי משפט במהלך מעצרים וחקירתם.

מתווה הסדר הטיעון בין הצדדים

ביום 19/10/17, הודו הנאשמים והורשעו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, והוסכם כי באשר לנאשם 1 - הצדדים יעתרו במשותף להשית עליו 4 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס כספי מכביד שלא יפחת מ-80,000 ₪, כאשר המאשימה תבקש להשית קנס גבוה יותר וההגנה תבקש להסתפק בסכום זה.

באשר לנאשם 2 - לא הושגה הסכמה עונשית. המאשימה הצהירה כי תטען למאסר בפועל ממושך בן 40 חודשים, מאסר על תנאי, קנס כספי מכביד אך פחות מזה שיוטל על נאשם 1, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

תמצית טיעוני הצדדים

המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד רועי רייס, ציינה כי פרשה ביטחונית זו חמורה מאין כדוגמתה בכך שבעבור בצע כסף, הפקירו שני הנאשמים, באופן בוטה, שיטתי ומתמשך את בטחון המדינה תוך שיתוף פעולה מלא עם חיילי המחסום. מעשי הנאשמים פגעו, במידה עוצמתית, בביטחון המדינה ובתקינות התנהלות כלכלית ודמוגרפית בישראל, בקרה ומדיניות הקשורים להיתרי כניסה, כמות ותדירות. עוד עמדה המאשימה על כך שהעבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם ומוקפד שכלל חלוקת תפקידים מוגדרת בין הנאשם 1 לנאשם 2 והחיילים המשוחזרים. עוד הוסיף שהנזק הצפוי מביצוע העבירות עצום, בשל העובדה כי הנאשמים היו אדישים לחלוטין ביחס לזהות השב"חים אותם הבריחו.

מבחינת הנזק שנגרם בפועל אין למאשימה נתונים לפגיעה ביטחונית בעקבות המעשים שביצעו הנאשמים. ב"כ המאשימה הצביע על אבחנה בין הנאשמים, מאחר שלנאשם 2 לא מיוחסים מעשי שוחד החיילים. בנוסף הנאשם 2 אינו תושב או אזרח ישראל ובהתאם הפגיעה שלו בערכים המוגנים מבחינה מוסרית פחותה. בנוסף, על פי חלוקת התפקידים בין הנאשמים, הנאשם 1 ניהל את העסק העברייני ואף פעל בתקופה מקדימה מול החיילים לבדו. יחד עם זאת בתקופה המאוחרת יותר, סבור שלנאשם 2 חלק שווה והוא היה אחראי כמעט באופן בלעדי לתפקוד הפעילות מול תושבי האזור. על כן סבורה המאשימה שעונשו של נאשם 2 צריך להיות פחות מהנאשם 1 אך בצורה מתונה ועתרה לעונש על 40 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי ובאותה יחסיות מבקשים לגזור את הקנס.

באשר לקנס שיוטל על נאשם 1- המאשימה סבורה כי הקנס שיש להטיל עליו יהיה מכביד ויעמוד על 200,000 ₪.

ב"כ הנאשם 1, עו"ד עלא תילאווי, עמד על כך שיש להבחין בין מעשי החיילים לבין הנאשמים, שכן פגיעת החיילים בביטחון המדינה הינו חמורה יותר בביטחון המדינה וכמות השוהים הלא חוקיים שהוברחו לישראל לא רלוונטית לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים. עוד עומד על כך כי נאשם 1, נעדר כיום כל יכולת כלכלית ואף משפחתו מתקשה לסייע לו. לטענתו, רווחיו של הנאשם מהפעילות העבריינית אינם כה גבוהים כפי שנטען, משהיה צריך להעביר חלקם לחיילים ולנאשם 2 ולממן את הוצאות תפעול העסק. על כן מבקש להסתפק בתחתית טווח הקנס בסך 80,000 ₪.

ב"כ הנאשם 2, עו"ד אחמד יונס, מיקד טיעונו בעתירה להטיל על נאשם 2 עונש מתון, כאורך תקופת מעצרו ונימק עתירתו במספר טעמים. הראשון, כי נאשם 2, נעדר עבר פלילי ואינו אזרח המדינה ועל כן לא חלה עליו כל חובת נאמנות וביצע המעשים המיוחסים לו מטעמים כלכליים בלבד. השני, כי במדרג בין המעורבים בפרשה, יש למקם עונשו ברף תחתון, הרחק מעונשי החיילים שמעשיהם חמורים וכך גם פגיעתם בערכים המוגנים. עוד מחה על עתירת המאשימה להטיל על הנאשם עונש הקרוב בחומרתו לעונשו של נאשם 1, משלא הורשע בעבירות חמורות של שוחד החיילים.

עוד שמעתי את אחיו של נאשם 1, שהביע צער עמוק בשם משפחתו על הסתבכות אחיו ועמד על קשייה הכלכליים של משפחתם ואשת נאשם 1, שסיפרה, בדמעות, על ההתמודדות הקשה עם מעצר בעלה והטיפול בילדיהם, אחד מהם סובל ממחלה.

דין והכרעה

מעשי הנאשמים חמורים וקשים. דומה שאין צורך להכביר מילים ביחס לפגיעה עוצמתית שגרמו מעשיהם לביטחון המדינה ולריבונותה. הנאשמים ניהלו עסק משומן להסעת תושבי אזור בלתי מורשים לתחומי המדינה. לא ניתן לשוות בדמיונו עד כמה רבה הייתה תעוזתו של נאשם 1, שקשר קשר עם החיילים האמונים על אבטחת המחסום ומניעת כניסת בלתי מורשים לשטחי המדינה, בכך שבאופן מתוכנן ומניפולטיבי שיחדם, בכסף ובסם, לשתף עימו פעולה ולאפשר כניסת מאות רבות, אם לא אלפים, של שוהים בלתי חוקיים, ללא כל בידוק, לשטחי הארץ.

מכתב האישום עולה מנגנון מוקפד ומאורגן של ארגון הסעות, שתופעל ע"י נאשם 2 בצד הפלסטיני וע"י נאשם 1, מול החיילים, כדי לאפשר כניסת תושבי האזור דרך מעבר כניסה מוסדר. פעילות רחבת היקף זו מצריכה תכנון, אמצעים רבים, שיווק נרחב של פעילותם בשטחי הרשות ועבודה יומיומית מול חיילי המחסום כדי לאפשר כניסת כלי רכב רבים עמוסים בשוהים בלתי חוקיים.

אין כלל ספק, שחלקו של נאשם 1 חמור ומכביד מזה של נאשם 2. נאשם זה, אזרח המדינה, הפקיר פעם אחר פעם בטחון המדינה למען בצע כסף. הנאשם חטא חטא כבד בשוחד חיילים, יזם את ה"מיזם העסקי" עברייני והיה המוציא והמביא של כלל הפעילות העבריינית בעסק המשותף. הנאשם 1 גילה אדישות מקוממת לסיכון הרב שכרוך בהכנסת תושבי אזור, שאין מי שעמד על טיבם וכוונותיהם ואך בנס לא השתחל בין השוהים הבלתי חוקיים הרבים, מפגע שהצליח לבצע זממו ולפגוע באזרחי המדינה.

הנזק שנגרם לביטחון המדינה ולריבונותה ממעשי הנאשמים ניכר ואף לא ניתן היה לאמוד היקפו המדויק, משלא קיים כל רישום ביחס לזהות השוהים הבלתי חוקיים שהוכנסו, טיבם וכמותם. ביתר שאת, מידת הנזק הפוטנציאלי של מעשי הנאשמים לא תשוער, כשלצד הסיכון הביטחוני והעדר סינון ובידוק תושבי האזור, עומדת גם הפגיעה הקשה בתדמית המדינה והצבא, כשחיילים שאמורים לשמש ככח מגן, הפקירו בטחון אזרחי המדינה עבור בצע כסף.

עונשו של נאשם 1

הצדדים עותרים במשותף להטיל על נאשם 1 עונש מאסר בן 4 שנים מיום מעצרו וענישה נלווית. מדובר בהסכמה עונשית אליה הגיעו הצדדים לאחר משא ומתן ממושך ובמסגרת הליך גישור. הנאשם, תושב קלנסווה, יליד 1976 ונעדר עבר פלילי. בדבריו הביע חרטה על מעשיו ועל הנזק הרב שגרם, גם למשפחתו. מצבה הקשה של משפחתו תואר בדברי אחיו ורעייתו לבית המשפט.

ברי שביחס לטיב מעשיו של הנאשם, חומרתם, היקפם ונזקם, העונש אליו עותרים הצדדים, אינו חמור. לצד זאת, יש לשקול את הודאת הנאשם, חסכון בזמן שיפוטי רב והעדת עדים רבים והעונשים המתונים שהוטלו על החיילים, שותפיו למעשים. על כן, וברוח הפסיקה הנוהגת, מצאתי לכבד את הסדר הטיעון בין הצדדים ולגזור על הנאשם עונש מאסר בן 4 שנים.

באשר לגובה הקנס שיוטל על נאשם זה - הצדדים הגיעו להסכמה, לפיה תחתית טווח מתחם הקנס תהייה כצירוף כלל הקנסות ששולמו ע"י החיילים. ב"כ הנאשם סבור שניתן להסתפק בסכום זה, גם בהינתן מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם (ראו מסמכים נ/1-4). מעשיו של הנאשם בוצעו ממניע כלכלי טהור, הכסף סנוור את עיניו והנאשם עשה ככל שניתן כדי להגדיל את רווחיו. אינני מקבלת טענת ב"כ הנאשם לפיה על בית המשפט להתחשב בהוצאות הרבות שהיו לנאשם בתפעול עסקו, הרי מדובר בעסק עברייני, והתחשבות בהוצאות שמוציא עבריין לצורך ביצוע פשעיו, נוגדת את שורת ההיגיון.

לאחר ששקלתי כלל השיקולים, והבאתי בחשבון גם את נסיבות הנאשם, מצאתי לגזור עליו קנס בסך ₪ 150,000

קביעת עונשו של נאשם 2

נאשם 2 הינו תושב טול כרם, נטען כי במסגרת הפעילות העבריינית שימש כ"איש הפנים" בשטחי הרשות, פעל רק מחוץ לתחומי המדינה, כשתפקידו היה לשווק העסק ולאחר תושבי אזור בלתי מורשים המבקשים להיכנס לתחומי המדינה, לגבות התשלומים מהם, לאספם ולהסיעם אל נקודת האיסוף, אם בעצמו ואם ע"י אחרים שסייעו בידו.

אכן אין מיוחסת לנאשם זה פעילות השוחד מול החיילים. עם זאת, לא ניתן להמעיט מחומרת מעשיו. אין עסקינן במקרה "רגיל" של הסעת תושבי אזור. הנאשם הורשע בעבירות רבות לפי סעיף 12א(ג6) לחוק הכניסה לישראל שעניינן ארגון שירותי הסעות והעונש העומד לצידן, הינו חמש שנות מאסר. מדובר בסעיף האישום הכולל את הסנקציה העונשית החמורה ביותר בחוק הכניסה לישראל, ומכך ניתן להבין שהמחוקק מצא להחמיר החמרה יתרה עם המסיעים דרך קבע, שהפכו ההסעה לעיסוק, וזאת להבדיל ממסיעים חד פעמיים.

מעשי הנאשם הביאו לפגיעה מוחשית בביטחון המדינה וסמכותה לקבוע מי בשעריה, "ונזכור, כי גם אם אין בכוונת המסיע לגרום נזק בטחוני, לעולם אינו יכול לדעת בוודאות מי כל נוסעיו, ומה זומם מי מהם" (ראו ע"פ 617/15 רשק מונטר נ' מדינת ישראל, מיום 2.4.15). בתי המשפט שבו והדגישו את צורך השעה לנקוט בגישה מחמירה כלפי מסיעים, מעסיקים ומלינים, וכי חטאם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים" (ראו רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל).

ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל נאמרו בעניין זה הדברים הבאים:

"חומרה יתירה נודעת לעבירות על רקע כספי או עיסקי. ברי כי אנשים העוסקים דרך-קבע בהסעתם של שוהים בלתי חוקיים- בעיקר במקום שהמדובר הוא בהסעה משטחי האזור אל תוך ישראל- גורמים לסיכון רב יותר של הציבור..אם ברצוננו לשרש את התופעה ולמנוע כניסתם של תושבי האזור לישראל שלא כדין, עלינו להרתיע בראש ובראשונה את המעסיקים והמסיעים המפיקים תועלת כלכלית מהפרת החוק. גם במקרים אלה, כמובן, ניתן דעתנו לנסיבות המקרה, ונחמיר ביתר עם מעסיקים, מסיעים והמסיעים דרך קבע שוהים בלתי חוקיים שאינם מוכרים להם. בהקשר זה ברור, כמובן, כי אין דינו של מי שביצע עבירה אחת כדינו של מי שמפר את החוק פעמים רבות. נסיבות הן רבות, אולם בכך עיקר: ככל שמעשהו של נאשם מקרב עצמו לליבתה של ההלכה- לסיכון בטחון הציבור- כך נחמיר עם העבריין וניטה ליישם את מדיניות הענישה בחומרתה, וככל שמעשהו של הנאשם ירחק וילך מן הליבה, כן יקטן כח המשיכה של מדיניות הענישה ויתחזק ממילא משקלם של טעמי הזכות"

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, נפסק כי על דרך הכלל, הענישה הראויה בגין הסעת שוהים בלתי חוקיים הינה

מאסר בפועל. כך לשם הדוגמא הוטלו על נאשם שהורשע בהסעת 34 תושבי אזור מאסר בן 9 חודשים, שהוחמר ע"י ערכאת הערעור והועמד על - 15 חודשים (רע"פ 3901/16 **דעיף נ' מדינת ישראל** (5.6.16)). במקרה אחר הורשע נאשם שהסיע 25 תושבי אזור ועבירות תעבורה חמורות, ועונשו הוחמר ע"י בית המשפט העליון והועמד על 20 חודשי מאסר (ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** (4.8.13)).

מקרה נוסף המזכיר במידת מה את עניינו, נדון בת"פ 17225-08-13 (פ"ת) **מדינת ישראל נ' שיך** ועוסק בנאשם שהורשע בארגון שיטתי של הסעות ועבירות נלוות ונדון ל-4 שנות מאסר. (עונשו הוקל ל-3 שנות מאסר במסגרת הערעור עפ"ג 57294-01-14 (מח-מרכז)).

מדוגמאות אלו ורבות אחרות ניתן ללמוד, כי עונשו של נאשם שהורשע במספר רב של מעשי ארגון הסעות של מאות תושבי אזור ועשרות של עבירות שעניינן סיוע לכניסה בלתי מורשית לתחומי המדינה, צפוי לענישה כואבת וחמורה הנותנת ביטוי לשיטתיות מעשיו, הסיכון הנשקף מהן וביצוען מתוך מניע כלכלי טהור.

בבואנו לקבוע עונשו של נאשם 2, יש ליתן משקל לשלושה נתונים חשובים: הראשון, חומרת מעשיו ונסיבותיו, השני - עונשו של נאשם 1, כאמור חלקו של נאשם זה גדול יותר, מעשיו קשים יותר ועל כן הצדדים עותרים לגזור עליו מאסר בן 4 שנים ועונשם של החיילים המעורבים, שנע בין 12-28 חודשי מאסר.

דומה כי המחלוקת המרכזית שנתגלעה בין הצדדים, ביחס לשאלת העונש הראוי לגזור על נאשם זה, נוגעת למיקומו בהיררכית הפעילות העבריינית בתיק. כך סבורה המאשימה, שמעמדו של הנאשם 2 וחלקו דומה לחלקו של נאשם 1, ועל כן מבקשת לגזור עליו עונש הקרוב לעונשו של זה ומעל עונשם של החיילים. מנגד, סבור בא כוחו אחרת. לשיטתו, חלקו המתמצה בעיקר בהפעלת הסעות תושבי האזור, היותו תושב אזור בעצמו ונסיבותיו, מחייבים מיקומו ברף עונשי הנמוך משמעותית מזה של נאשם 1 והחיילים המעורבים.

העונש שהוסכם בין הצדדים בעניינו של נאשם 1, הינו פועל יוצא של מעשיו והעונשים שנגזרו על החיילים המעורבים בתיק זה. אינני מקבלת תזת המאשימה, לפיה מעשיו של נאשם זה פחותים במידה מועטה מאלו בהם הורשע נאשם 1. מבלי להמעיט מחומרת מעשיו הוא, דומה שמעשי השוחד הרבים בהם הורשע נאשם 1 הם אלו שמעניקים לתיק שבפנינו נופך חומרה קיצוני וחריג. מדובר בעשרות רבות של עבירות שוחד, שבוצעו באופן שיטתי, מול מספר חיילים, שאפשר מעבר של מאות תושבי אזור לתחומי המדינה ותוך פגיעה קשה בבטחון המדינה ואזרחיה.

עונשיהם של החיילים המעורבים בתיק זה אינם חמורים. כמפורט בכתבי האישום שהוגשו כנגד החיילים ונדונו בבית הדין הצבאי המחוזי, שימשו ארבעת החיילים כמאבחנים בטחוניים בגדוד תעוז 644. את הקשר העברייני עם נאשם 1 החל אחד מהם, עוד בתחילת שנת 2016, כשבהמשך הצטרפו אליו שניים נוספים, וביוני 2016 חבר לקשר גם חייל נוסף. החיילים ניהלו קשר יומיומי עם נאשם 1, התמקחו איתו ביחס לחלקם ברווחים ואפשרו מעבר כלי רכב ובהם השב"חים תמורת שוחד כספי בגובה 100-150 ₪ עבור כל אדם. החיילים הורשעו בעבירות חמורות וביניהן - חריגה מסמכות עד כדי סיכון בטחון המדינה, לפי סעיף 73 רישא לחוק השיפוט הצבאי תשט"ו-1955; לקיחת שוחד

ועבירות רבות של סיוע לכניסה לישראל.

כאמור, החיילים נדונו לתקופות מאסר שנעו בין שנה ל-28 חודשים. אחד החיילים שחתם על הסכם עד מדינה נדון למאסר בן שנה, חייל אחר ששירת כמפקד המחסום נדון למאסר בן 18 חודשים נוכח קשיים ראייתיים וקנס בסך 40,000 ₪ והורדת דרגתו לטוראי. (גזה"ד מסומנים ע/2). השניים האחרים, נדונו למאסר בן 28 חודשים, הורדה לדרגת טוראי וקנסות שנעו בין 22,000 ₪ ל-30,000 ₪. גם בעניינם נשקלו שיקולים ראיתיים, נסיבותיהם ורמת הענישה המקובלת בעבירות אלו בבתי דין צבאיים.

לא יהיה זה מיותר לצטט את דברי בית הדין **בתיק מטכ"ל (מחוזי) 176/17** (2017) שנאמרו בעניינם של שניים מהם ויפים לכולם:

"המעשים האמורים בהם הורשעו הנאשמים הינם חמורים מאד ובעלי פגיעה משולשת: בבטחון המדינה, באמון שניתן בחיילים, ובתדמית הצבא. במעשיהם פגעו החיילים פגיעה ממשית בבטחון המדינה משאפשרו כניסתם של מי שביקשו להכנס לישראל משטחי איו"ש ללא בידוק של רכבם, תכולתם וגופם, באופן שיכול היה לאפשר הכנסת כל חפץ אסור או מסוכן לתוך מדינת ישראל ואין צורך להכביר מילים על הסיכון הארוך טווח והרב ממדים שטמון בכך.."

בהתייחס לענישת החיילים סבורה המאשימה שלא ניתן לגזור מהם גזירה שווה ביחס לנאשמים, משנשקלים שיקולים שונים, נלקח בחשבון גילם הצעיר ותפקודם החיובי כלוחמים עובר למעשים, וכן מוטל עליהם עונש חמור של הורדה בדרגה, שגם בו יש כדי ללמד על הכישלון המוסרי והפיקודי בהתנהלותם.

עמדה זו של המאשימה מקובלת עליי בחלקה. אכן, אין דומה ענישת חייל לענישת אזרח, כל שכן כשעסקינן בתושב אזרח. השיקולים המנחים את מערכת האכיפה הצבאית שונים מאלו העומדים לנגד עיני המערכת האזרחית, לעיתים מטום את הכף לחומרא ולעיתים - בהינתן גילם הצעיר של החיילים, המשקל שניתן לטיב שירותם הצבאי ומגוון כלים ענישתיים רחב יותר, הכולל גם הורדות בדרגה, יש בהם כדי להקל עימם. עדיין, יש לנתון זה מעמד משמעותי בין יתר שיקולי הענישה, וכפי שמצאה המאשימה ליתן לרמת ענישת החיילים משקל בהגיעה לענישה מוסכמת ביחס לנאשם 1, כך יש לעשות בעניינו של נאשם 2.

עוד יש ליתן משקל לנתוני האישיים של הנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו בכתב האישום, חסך בזמן שיפוטי וייתר העדת עשרות עדים. הנאשם עצור תקופה ממושכת ומנותק ממשפחתו. לנתונים אלו אתן משקל גם ביחס לגובה הקנס שאגזור על הנאשם.

סוף דבר

לאחר ששקלתי כלל השיקולים, מצאתי לאמץ הסדר הטיעון ביחס לנאשם 1, לגזור עליו ענישה נלווית

כדלקמן וכן לגזור על נאשם 2 העונשים הבאים:

נאשם 1

א. מאסר בן 48 חודשים החל מיום מעצרו- 31.1.17.

ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יבצע עבירת שוחד או כל עבירה מסוג פשע על חוק הכניסה לישראל תוך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא יבצע עבירת עוון על חוק הכניסה לישראל או עבירה על פקודת הסמים שאינה החזקת סם לשימוש עצמי תוך 3 שנים מיום שחרורו.

ד. קנס בסך 150,000 או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, כדלקמן:

1. התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.4.18.

2. התשלום השני עד ליום 1.9.18.

3. תשלום שלישי - עד ליום 1.12.18.

4. תשלום רביעי - עד ליום 1.3.19.

5. התשלום החמישי- עד ליום 1.7.19.

לא יעמוד הנאשם בתשלום אחד התשלומים, יעמוד כלל הקנס לפרעון.

ה. פסילת רישונו למשך 5 שנים מיום שחרורו.

ו. פסילת רישיון או קבלת רישיון למשך 24 חודשים ככל שיבצע אחת העבירות שבהן הורשע על חוק הכניסה לישראל, וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו.

נאשם 2

א. מאסר בפועל בן 32 חודשים מיום מעצרו, 31.1.17.

ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יבצע עבירת מסוג פשע מחוק הכניסה לישראל תוך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יבצע עבירה מסוג עוון מחוק הכניסה לישראל תוך 3 שנים מיום שחרורו.

ד. קנס בסך 80,000 ₪ או ארבעה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.18. לא ישולם אחד מתשלומי הקנס, יעמוד כולו לפרעון.

ה. פסילת רישיון למשך 8 שנים מיום שחרורו.

5129371 זכות ערעור לבית המשפט מחוזי לוד כדין תוך 45 יום.

54678313

5129371

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ח, 01 ינואר 2018, במעמד הצדדים.